

**Мотиви за кандидатиране
за член на Комисията за противодействие на корупцията
на адв. Милен Атанасов Шопов – САК**

Може би 20 години адвокатска практика са много, но със сигурност не са достатъчно, за да си кажеш, че ти стига. Още когато си избрах адвокатската професия (осъзнато и на сравнително късен етап), а впоследствие и когато започнах да я практикувам, едно нещо ми носеше особено удовлетворение – възможността наистина да променяме средата около себе си, да се стремим и да успяваме да направим по-добра действителността, в която живеем и в която обществото, а сред него и нашите клиенти, реализират стремежите и интересите си.

Нормално, с времето еуфорията отстъпи място на реализма.

Появата на ГПК от 2008 г. даде нова и съвсем реална възможност за повлияване върху средата със средствата на юриспруденцията. Предвиждането на касационната инстанция като факултативна (в около 90% от случаите) по граждански и търговски дела почти плътно затвори вратите към нея, но всъщност отвори път към положителна промяна чрез уеднаквяване на съдебната практика и най-вече чрез постановяване на нова след допускане до касация по въпроси от значение за точното прилагане на закона и за развитието на правото. Именно това позволи постановяването на решения от третата инстанция по теми, които до момента не бяха попадали в полезрението ѝ. Допускането до касационно обжалване в тази хипотеза означаваше пряко повлияване върху средата, която след произнасянето на върховните съдии вече не беше съвсем същата – макар и с малко. Удовлетворението при всеки такъв успех е наистина голямо и носи много смисъл.

С времето възможностите дори за минимално въздействие върху случващото се около нас бързо намаляха. Средата започна да се променя във все по-негативна посока. Основна роля за това изигра все по-твърдо настъпващата корупция – и то на всякакви нива. Действителността стана непредвидима. Това доведе до отдръпване на някои клиенти от нормалните канали за реализиране на интереса им. За колеги и най-вече за бизнеси, които не възприемат такъв тип успеваемост, алтернативи няма.

Корупцията повлиява негативно най-вече върху конкуренцията, а само свободната и конкурентна среда гарантира реализация на възможностите, просперитет и предвидимост. При това – за всички. Алтернативата е ясна: уредените дела, привилегированите субекти, галениците на администрацията, предизвестените победители в процедурите за обществени поръчки, „големите“ проекти в ръцете на близки до властта, унищоженият бизнес климат и свиващите се до минимални стойности чуждестранни инвестиции (никой не би инвестирал в покварена и непредвидима среда). Ето това е изкривената действителност, в която правото и защитаващият от него интерес нямат никаква стойност.

Почти няма клиент, който да се е предал, да се е отказал да се бори въпреки всичко – една действително достойна за уважение позиция. За да я защитим, като професионалисти правим всичко възможно, така че да свием максимално полето за потенциална изява на корупционния елемент. Но това вече не стига. Средата е на път да затвори кръга на възможностите ни.

Основният стремеж на редица субекти и лица, упражняващи публични функции, е да създават условия и предпоставки за корупция, за да постигнат свързаното с нейната реализация обогатяване за сметка на обществения интерес от упражняване на вменените им правомощия в полза именно на обществото и конкурентната среда. В днешно време корупцията се възприема като приемлив фактор на средата – като *conditio sine qua non*. А трябва да е точно обратното, защото „малка“ и безвредна корупция няма.

Вместо настоящото приемане на корупционния фактор в обществените отношения като приемлив и очакван, а и като желан, е нужно да постигнем пълна промяна на средата, превръщайки я в среда на пълна нетърпимост към корупцията и нейните предпоставки.

Корупцията е повсеместна и я среща ежедневно всеки. Корупционните явления дори не се прикриват, защото даже и напълно видими те не получават не просто адекватен, а никакъв отговор. Противопоставяне срещу предпоставките за улесняване на корупционните практики напълно липсва. Генезисът на корупцията остава напълно неадресиран.

Познавайки всичко това, държейки ръката си на пулса на общественото усещане за живот в покварена и изключително корупционна среда, като адвокати не можем да останем безучастни, дори ако се налага да заменим попрището с друго. Макар и напълно различно, амплото на член на антикорупционния орган на държавата разкрива съвсем нови възможности за положително повлияване върху факторите на средата – напълно реални опции за нейната промяна към такава, която не търпи корупционни практики и отношения.

Убеден съм, че участието ми в състава на Комисията за противодействие на корупцията би допринесло за обогатяването на нейната специфична експертиза, както и за повишаването на експертността на администрацията на Комисията основно по отношение на познаването на ключовия инструментариум в гражданските и търговските правоотношения, с който корупционерите по необходимост си служат. Дългогодишният ми практически опит и детайлният поглед върху процесите, явленията и похватите в основните отрасли на правната ми практика са от естеството да придадат на дейността, осъществявана от Комисията и от нейната администрация, необходимия фокус и смисъл.

Субектите, носителите, сделките и структурите, чрез които облагите от осъществяването на корупционни практики се реализират и привнасят в оборота, са от естеството да очертаят *корупционни маркери*, чието навременно установяване способства за превантивното пресичане на възможностите за корупция още преди да са налице извършени корупционни престъпления, а ако такива вече са били осъществени – за разкриването им.

Нужно е възвръщане на общественото доверие в институциите, измежду които Комисията за противодействие на корупцията, призвана да осъществява антикорупционната политика на страната, следва да заеме своето достойно място. И ако след време действително достигнем до етап на обществено развитие, в който корупцията да е рядко изключение, значи сме на прав път.

Да бъде част от този процес би било уникална възможност – особено имайки честта да съм представителят на адвокатурата в състава на Комисията.